

NO SEMPRE EM QUEIXO QUAN ESCRIC. No pas. M'agrada molt també dir totes les coses bones que passen cada dia, que potser no us ho creieu, però en passen de coses bones. I es fan coses ben fetes i hi ha iniciatives potents i alguna alegria. Us ho prometo que n'hi ha. Propostes obertes, actives, positives i que funcionen. I no cal anar-les a buscar a altres països, llocs o moments històrics, són aquí mateix. El dia 5 d'abril, per exemple.

Estic parlat de l'Open Night de Granollers. Aquesta iniciativa comercial i de ciutat que tan bé va anar a l'edició anterior i que n'hi ha molts que en tenim ganes, ara, de revivre-la.

No em direu que la idea no és senzi-

lla: obrim en horari nocturn i *liem-la*. En resum ve a ser això, tot i que a darrera hi hagi una gran iniciativa de comerç, ciutat, oci i cultura. Tot a 13€, o amb un 13% de descompte, que estem al 2013. I

Però també, i aquí és on diria que m'arriben al cor, és un reconeixement, un premi, una recompensa, al client ja conegut. Al Client.

amb alegria.

Aquest tipus d'iniciatives neixen amb la clara voluntat de captar un públic nou que coneixerà la ciutat en un moment especial o que descobrirà aquest o aquell restaurant, hotel, espai. Però també, i aquí és on diria que m'arriben al cor, és un reconeixement, un premi, una recom-

pena, al client ja conegut. Al Client. A aquestes persones que compren, fan, consumeixen i desfan per aquí cada dia o quan poden.

No conec les estadístiques i per tan reconec que és més una intuïció que un fet... però em fa la sensació que la gent que ja té la reserva feta per l'Open Night són els de casa, els que ja coneixen els restaurants, els hotels i les botigues i que ja en són clients. Tenen així, ara, aquesta nit del dia 5, un premi. El premi a la seva fidelitat. I això m'agrada molt. I m'agrada molt perquè diu molt de la gent que ho organitza, diu molt del valor que donen a la seva gent.

Gran Centre, la Traca i Comerç de Dalt. Més de 100 botigues, 44 restau-

rants, tots els hotels de la ciutat i aquesta sensació d'estar oberts, de ser oberts, de buscar la complicitat i la idea, el compartir, el premiar, el ser.

I la veritat, no és la primera vegada que els comerciants de Granollers em sorprenen així, amb iniciatives ben fetes i amb alegria. I per això avui no em queixo de res de res, sinó que felicito. Felicito perquè les coses es facin bé.

I mireu... sé que, com tot, aquesta iniciativa té els seus detractors... però feu-me cas... sortiu al carrer la nit del 5. Ara potser ja és tard per reservar per sopar o dormir... però feu ni que sigui una passejada, remeneu les botigues obertes i gaudiu. Gaudiu d'aquesta alegria de l'Open Night i celebren amb mi que hi hagi coses ben fetes i sorprenents. Per la vida de la ciutat, del comerç i la nostra.

CULTURA

Antonio Reyes

Enamorat de l'art, la pintura és la seva vida. Un treball, sorgit dels seus pinzells, respira sempre l'aire fresc de la natura. També en les natures mortes. L'alè de vida és una constant en totes i cadascuna de les seves pintures. No és cap secret que les seves exposicions provoquin admiració. Durant el mes de març i d'abril exposa una antologia de les seves creacions. Inquiet i en estudi constant busca en diferents temàtiques motius per desenvolupar la seva creativitat i descobrir on rau l'alè de l'existència. Els seus bodegons, semblen treballs d'orfebreria per decorar les estances de les llars. Els seus paisatges conviden a passejades pels mateixos indrets on el nostre pintor ha descobert la bellesa artística dels arbres, les valls i les muntanyes. I en la figura li preocupa molt la fidelitat, sense ser fotogràfica, basada en els sentiments. Aquesta mostra es pot visitar durant horari laboral a l'espai d'art i cultura de les instal·lacions esportives del Club de Tennis El Pancho (Argentona). Antonio Reyes, veí de Granollers, en fa de l'art el seu model de vida i per a ell és un plaer fer de mestre acompanyant els primers passos de l'alumne que vol dedicar-

se a la pintura. Constant en el seu treball, humil en la seva valoració i fidel als valors de l'art. La seva obra es mou naturalment pel món de la figuració destacant les característiques que defineixen l'espai, l'objecte i la figura amb la particularitat de no oblidar el perfil psicològic fins i tot en el món vegetal i de natures mortes. L'alè de les persones esdevé ressò de l'entorn.

Joan Sala Vila

Los rípios de Francisco Barbachano

Sucedió en Semana Santa en la procesión del pueblo, mientras el Cristo en la Cruz, llevaban los costaleros.

La emoción de los cristianos se desbordaba en sus pechos, viendo a la Madre de Dios, penar por el hijo muerto.

Había un niño, contemplando, desde una cercana esquina el sufrimiento de Cristo, sangrando por sus heridas.

De repente sin pensarlo hacia el paso se encamina; salta encima, y le arranca, la cruel corona de espinas.

Con la corona en la mano herida por las espinas, el niño miraba al Cristo, postrado ante él de rodillas.

El Paso

Una trobada de poetes escolars és una festa

La poesia en el món dels nois i noies d'ESO desvetlla al·licients de tota mena, des dels més emotius i sentimentals als més crítics a la societat. La seva poesia és una poesia directa, no amaga res, més aviat ho posa tot al descobert. Però quan aquesta poesia és recitada o llegida pels propis autors la seva ressonància esdevé més intensa. El meu comentari d'aquesta setmana el dedico a un excel·lent espectacle de poesia molt jove. El teatre de Can Oms de Parets fou l'indret on alumnes,

pares, professors i professores i públic aplaudiren els poemes guardonats del Concurs Escolar organitzat per l'entitat Niu d'art Poètic. De la trobada crec que és més interessant, no els noms, sinó opinions, idees i sentiments dels jove-níssims poetes i rapsodes. Alumnes de totes les escoles de Parets aportaren al concurs més de cent poemes que tractaven de temes tan diferents com l'amor, la política, el món dels animals, la meteorologia, la geografia, temes psicològics,

cívics i humans. Independentment de si foren guanyadors o no penso que seran interessants algunes petites mostres força insinuadores. Parlant de l'amistat un petit poeta escriu: "com la sang a la ferida / mai fallen els bons amics", una profunda reflexió. Un altre ens defineix els efectes del sol: "el sol ens dona vida i alegria / i ens porta un somriure cada dia". De la llibertat: "somia, somia ser lliure, somia el que vols i mai oblidis que si vols pots", un ressò del nosaltres podem, del

poble americà. Per acabar un de política, que demostra com els nens i nenes no viuen al marge de la societat: "a la cua d'Europa, / a la cua del món / decisió de polítics, / que ens costen milions". La tasca dels alumnes és aprendre, però la dels grans també és escoltar-los.